

[Bernhard Baunsgaard.]

Det forslag derimod, som fremskridtspartiet har fremsat om forhøjelse af den skattefri bundgrænse eller personfradraget fra de 12.600 kr., som gælder i 1977, til 28.000 kr. i 1978, har ikke samme sociale skævhed, men det er alligevel ganske uantageligt af andre grunde. Det har ikke været nævnt heroppefra hidtil, men det drejer sig om, at vi skal sige farvel til skatter på mellem 17 og 18 mia kr., medens hele det, det har drejet sig om i denne ekstraordinære samling, er skatter til tilsammen mellem 6 og 7 mia kr.

Derfor er det en fuldstændig forvrænget fremstilling, når hr. Glistrup prøver på at stå heroppe og lave lidt sjov ud af det hele og sige, at det bare er et lille ændringsforslag, hvor man retter på et tal. Det ville tage bunden væk under hele det danske velfærdssamfund, og af den grund må det afvises. Men det er da i hvert fald sådan, at det giver lige meget i lettelse i kroner og øre til alle, til den ufaglærte og til den store indkomst, ikke som visse andre partiers forslag om, at man skal give mest, cirka dobbelt så meget, til dem, der i forvejen har nemmest ved at klare dagen og vejen.

Det næste forslag er forslag nr. L 227, der drejer sig om udligningsskatten. Jeg har rettet hr. Ellemann-Jensen én gang, men det er øjensynlig nødvendigt, som man kender det fra skolen, at gentage det. Udligningsskatten er ikke gennemført i nogle hastige aftemøder. Den er gennemført i løbet af et par eftermiddage, bl. a. sammen med hr. Ellemann-Jensens partifælle hr. Anders Andersen. Den gældende lov er ualmindelig indviklet, og den bør ændres, men det er, for nu at bruge det billede, hr. Ellemann-Jensen brugte, ikke noget, der bør gennemføres af trætte folk i en sen aften. Jeg foreslår, at vi tager det op, når den nye samling begynder.

Derefter vil jeg gerne sige noget om kapitalvindingsskatten; det drejer lovforslag nr. L 233, nr. L 34 og nr. L 82 sig om. De er fremsat henholdsvis af SF, kommunisterne og de konservative. Det konservative forslag går naturligvis ud på en lettelse. De to andre er ikke helt så let gennemskuelige. Så vidt jeg kan skønne, er SFs forslag i virkeligheden en lettelse i sammenligning med de gældende regler, i hvert fald for visse ejendomme. L 34, det kommunistiske forslag, går naturligvis ud på en inddragelse af folks ejendom.

Må jeg sige, for ligesom at få anbragt, hvad det er, vi taler om her, at kapitalvindingsskatten indbringer 600 mill. kr. om året. De faste grundskatter indbringer ca. 3.000 mill. kr., og personskatterne indbringer ca. 60.000 mill. kr. om året. Man må derfor forstå, at når man ofrer mange ord på kapitalvindingsskatten, så kan det ikke være, fordi der er betydelige provenutab eller provenugevinster for det offentlige, men det er principperne i det.

Den gældende lov om kapitalvindingsskat er gennemført af socialdemokratiet og venstre, og den er gennemført imod radikale stemmer. Den er urimelig i sin virkning, den generer generationsskiftet i landbruget, hvor man rammer ud selv efter rimelige og små handler, og den lader de store og hurtige gevinster i byernes omegn slippe alt for billigt, billigere, end hvis det havde drejet sig om arbejdsskabt indkomst. Vi er imod den gældende lov. Vi havde håbet, at socialdemokratiet ville have kunnet få gennemført det, der lå i augustforliget: at der skulle en ny lov om kapitalvindingsskat til. Det er bestemt ikke på grund af modvilje fra vores side, at den ikke er gennemført.

Lad mig skitsere, at det, der skal beskattes – hvad de konservative var inde på, hvor langt de så vil tage konsekvensen af deres ord – naturligvis er de samfundsskabte værdier, hvor ejermanden intet selv har gjort for kapitalgevinsten, mens vi naturligvis helt friholder det, der alene fremkommer ved, at kronen er blevet mindre værd og der derfor skal flere kroner til at måle det samme. Vi er derfor tilhængere af, at der sker en omlægning af kapitalvindingsskatten.

Vi kan ikke støtte det kommunistiske forslag, det siger vel sig selv, men vi er indstillet på, at det konservative forslag om en rimeligere behandling af kapitalgevinster ved aktiesalg skal gennemføres. Der skal nemlig også tages hensyn til inflationen og kroneforringelsen, og der skal laves om på den gældende lov om kapitalgevinster, så vi rammer ud efter de store, hurtige gevinster i byernes nærhed.

Måtte jeg så sige – da regeringen jo har været ude med et lovforslag, der efter min mening var lidet gennemtænkt og derfor ikke er kommet længere end dette stadium, hvor det gives rygtevis i aviserne – at det, vi skal beskatte løbende, naturligvis ikke er det, det koster at lave et nyt hus, og det var det, socialdemokratiet startede med. Det, vi skal beskatte, er naturligvis de samfundsskabte jordværdier, og det